

د غني خان په شاعري کښې لفظي موسيقي لنډه جاج

A Study of Expressional Music in Poetry of Ghani Khan

Abdul Zahir Shahkeeb, Sher Zaman Seemab

Abstract

In modern Pashto poetry Ghani Khan is the figure, who has a special style of poetry, musicians, words and thoughts. He expresses the words of heart concisely and smoothly and this feature has given him a special position in the poetry. Beside the meaningful poetry he has considered the speech music and that have made the poetry more interesting. In this article we tried to study the music of words and explore that Khan's poetry is strong regarding the music of words. We used explanatory method of research to study, explore and presented different examples of his words. We discussed the words' music in the poetry of Pashto mordent philosophical poet Ghani Khan's poetry and presented the different samples of his words. It clarifies that Ghani Khan was a great poet who could use the words on the correct way and had full attention to the music of words. Lyric beauty is covered in the words, the art of the speech, presenting the subject and meaning in colorful words, integration of thoughts and emotions and meaning in the words and music of sounds is the combination.

۱ لنډيز

په دې ليکنه کښې د پښتو ژبې د معاصر پېر د فلسفي شاعر غني خان د شاعري د لفظي اړخ په موسيقي باندې خبرې شوي دي او دده د اشعارو د لفظي موسيقي بېلابېلې بېلگې راوړل شوې او دا خبره روښانه شوې ده ، چې غني خان په کلمو يو مسلط شاعر وه ، چې د شعر موسيقي ته ئې هم ځانگړې پام اړولې وه او په دې پوهېده چې شعر د لفظونو سندريزه وېنا ده ، د شعر ښکلا په الفاظو کښې نغښتې وي شعر د خبرو هنر دے . په رنگينو الفاظو کښې

د مضمون او معنا وړاندې کول دي او بالاخره شعر د فکر و خیال عاطفي تړون دے . په الفاظو کښې معنا نغښتې او موسيقيت ئې د غبرونو يو گډه اهنګين امتزاج دے .

۲ سرريزه

غني خان زمونږ په معاصره پښتو شاعري کښې هغه نوم دے چې خپل سبک ، خپل انداز ، خپل کلمات او خپل فکر لري ، د خپل زړه خبرې په خپله خوله کوي ، چې دغه ځانګړنه ئې د ښه شعر مقام ټاکي . د ښه معنائيز شعر تر څنګ ئې د کلام موسيقي ته هم پام کړے دے او د شعر ناوې ئې د موسيقي په زړه رابښکونکي گڼه يا پسرول ښکلي کړې ده .

په دې ليکنه کښې مونږ کونښن کړے چې د غني خان د شاعري موسيقيت تر څېړنې لاندې اوني سو او دا جوته کړو چې د غني خان شاعري د داخلي موسيقي له کبله ډېره غښتلې ده ، هم دا رنگه مونږ کوشش کړے چې په دې ليکنه کښې د غني خان د شاعري ډېرې بېلگې راوړو او د څېړنې د تشریحي ميتود په رڼا کښې پرې بحث او څېړنه ترسره کړو .

۳ اصله موضوع

د غني خان اشعار بېلابېل اړخونه لري او له هر اړخه پرې پراخه خبرې کېدے شي ، هغه د خپل شعر هره کلمه په ډېر مناسب او سم ځای کښې کارولې او د کلمو په کارونه کښې ئې هم تل ښکلائي اړخ ته پوره پوره پام لرنه کړې ده او له ځينو غير شعري کلماتو ئې هم ښکلي شعري کلمات پنځولي او جوړ کړي دي او دا ځکه چې غني خان په کلمو يو مسلط شاعر وه .

د غني خان په باب په يو ليکل شوي اثر کښې مې اولوستل چې : « غني خان شاعر دے ، د خپل زړه خبرې په بياکانه ډول کوي ، که چېرې د دده د شعرونو په جوليږ (شکلي) جوړښت باندې نظر اوکړو ، دده شاعري د بحر ، ردم ، تشبيه ، استعارې ، قافيې ، ردیف (لفظي او معنوي) صنعتونو نه ډېره استفاده نه ده کړې ، دده شعرونه بايد د يادو توکو په تله اونه تلل شي ، هغه د فکر شاعر دے ، د هغه په شاعري کښې د وزن او بحر نه پرېوتې ميسرې هم شته او داسې ميسرې ئې په شعرونو کښې شته ، چې قافيې او ردیف په کښې نه دي مراعات شوي ، خو دده خپل فکر او نظر په بهتر ډول ټولني ته وړاندې کړے دے او ليکوال او محقق بايد دده شعر له معنائيزې زاويې اوگوري ، نه د فزيکي جوړښت له مخې .» [1]

د ليکوال دغه خبرې که سمې دي ، نو اختلاف هم ورسره کېدے شي او هغه دا ؛ چېرته

چې معنا وي نو نظم به هم وي او چې نظم وي، نو صنعتونه به هم وي او موسيقي به هم وي ، شرنګ او ترنګ به هم وي او دا خبرې د غني خان په شاعري کښې ډېرې شته ، دلته پرې د اوږدو خبرو گنجائش نه شته ، ما پرې خو لنډې خبرې کړې دي - دا ځکه چې غني خان بايد د شاعري له دې اړخه هم ژور او خپرل شي او د هغه د شاعري لفظي او معنوي ښکلاوې په معاصرو کانو او تلل شي .

څه رنگه چې موسيقي د شعري هنر يو په زړه پورې او زړه راښکونکې اړخ دے ، نو غني خان هم د خپل کلام موسيقيت او اهنګينې برخې ته خاصه پام لرنه کړې ده .

د شعر موسيقي د شعري هنر يو مهم اړخ دے، چې په بېلابېلو ډولونو ترسره کېږي ، چې د متجانسو کلمو يا د يو ډول او قريب المخرجه اوزونو له محسوسېدونکي منظم يا غير منظم تکرار څخه رامنځ ته کېږي ، موسيقي د شعر ظاهري بڼې ته ځانگړې اهنګ ورکوي او د شعر لوستونکي د يو ډول او پرله پسې تلفظ کېدونکو کلمو له وئيلو او اورېدلو خوند اخلي .

يا ځينې وخت توري او کلمې د يو بل په څنګ کښې سره داسې واقع کېږي ، چې مونږ ئې ترنګ او شرنګ له ليرې احساسوو او دا د شعري هنر لوړ مقام دے، چې شعري کلمې د معنا تر څنګ ښکله او زړه راښکونکې اواز هم اولري ، د کلمو او تورو دغه شرنګا په شعر کېږي کله کله د بديعي لفظي صنايعو لکه تجنيس ، تکرار، سجعې او نورو په جامه کېږي وي او کله کله د اهنګ ، ردیف او قافيې په جامه کېږي وي ، چې د تورو او کلمو فريکونسي ددې سبب گرځي، چې په کلام کېږي مترنم غبرونه او پښخوي . چې بې موسيقي شعر د بدرنګه ناوې غونډې وي او بې شعره موسيقي د بې گانې ناوې غونډې .

د شعر موسيقي ډېر ډولونه لري، محمد رضا شفيعي کدکني په خپل اثر (موسيقي شعر (کښې د شعر موسيقي په څلورو برخو وېشي : «بيروني ، کناري ، داخلي او معنوي موسيقي» [2] لفظي موسيقي د داخلي موسيقي يوه برخه ده ، چې مونږ ئې دلته په تيوري خبرې نه کوو ، يواځې د غني خان د شاعري د لفظي موسيقي څو نمونې راوړو :

د غني خان د کلياتو (لتون) په لومړي سر کېږي دعا لولو ، چې وائي :

سترگو د جانان کېږي زما ښکلي جهانونه دي
 وادې خله دنيا زه ورېستا د دنيا نه يمه
 گوره د فقير کچکول کېږي تاج د سکندر دے پروت
 زه يم د سخيانو د شومانو گدا نه يمه
 زه ئې په غرور درنه د مينې په نوم غواړم
 زه ملنګ بې نيازه ستا د وير واوبلا نه يمه
 يو د سپوږمۍ څاخکې درنه ټيک له د يار غواړمه

زه یم د خوبونو د لالونو گدا نه یمه
 هغه مستي غواړم چې ئې مرگ نه شي وژلې
 زه دې د غمونو د بېگا او سبا نه یمه
 او تشه دنیا گي که دې بخښې نو اے امیره !
 ستا شوه ستا دنیا زه ورے ستا د دنیا نه یم [3]

که مونږ دغه نظم ته د زره په غورږو خیر شو د متضادو ، هم قافیه او هم سجعو کلمو راوړلو او د یو ډول کلمو تکرار په نظم کښې د ښکلا تر څنګ موسیقي هم پنځولې ده ، لکه (سخیانو، شومانو) ، (خوبونو، لالونو) ، (بېگا، سبا) چې په خپلو منځونو کښې هم سجعه کلمې دي، د دنیا او ستا د کلمو تکرار او د (ن) او (ر) توریو تکراري شتون د شعر موسیقي پیاوړې کړې ده . د غني خان دا نظم هم لولو چې وائي :

مستانه ساقی راشه یو جام جام راوړه
 مُسکي شه په خدا شه، یو جام جام راوړه
 پیاله کېږده شېرینه ، ځوانی د ځوانی وینه
 رنگ رنگ مستي رنگینه ، حسینه نازینه
 مجنون یمه لیلی شه، یو جام جام راوړه
 یو گل یم رږدلی ، یو باغ یم سوځېدلی
 یو ساز د ژړا یم ، یو اه د بلبلې
 ژوندون شه، زما ساه شه ، یو جام جام راوړه
 گلفامه ساقی راشه، یو جام جام راوړه
 یو راګ یمه خاموشه ، نغمه یم فراموشه
 ځوانی مې په غمه بېله ، مستي راوړه بې هوشه
 د درد دارو زما شه ، یو جام جام راوړه
 مُسکي شه په خدا شه یو جام جام راوړه
 مست مست راګره خوبونه ، چې پت کرم پرې غمونه
 شروع کړه د ژوند تال ته ، نازک د ښېست سرونه
 دلبر شه دلربا شه یو جام جام راوړه
 مستانه ساقی راشه ، یو جام جام راوړه [4]

په پورته نظم کښې غني خان د خپل شعر د کلمو په جادوګری ، تکرار، د متجانسو کېفیتونو په راوړلو ، د سجعو او قافیو په پرله پسې زیرو بم حالت ، په شعر کښې مستو مستو خوبونو د ژوند تال او سرونه گرم ساتلي او یوه ژوندی موسیقي ئې زېږولې ده، چې مونږ د غني خان د پورته شعر د کلماتو او لفظونو له تلفظ او اورېدو څخه یو ځانګړې ښکلا ئیز کېفیت ، حلاوت او لذت حس کولې شو. د غني خان دا خو نور بېتونه هم لولو:

تور او سپين زما د سترگو، کله تول کله تلل دي
 شپه او ورځ زما نظر دے ورکول دي او مونتل دي
 که خندا ده که ژړا ده دا ځيگر مشغولول دي
 که وصال دے که فراق دے خپل سرور ته گډېدل دي [5]

په پورته بېتونو کښې تول او تلل اشتراقي تجنيس دے. (تور ، سپين) ، (شپه ، ورځ) او (وصال ، فراق) متضادې کلمې دي. تلل ، مونتل ، مشغولول او گډېدل د قافيې کلمې دي او که خندا او ژړا سره له يوې خوا متضادې کلمې دي ، نو له بلې خوا د يوې سجعي کلمې هم دي ، همدا ډول په زياتو کلمو کښې د (ل) توري تکرار د شعر موسيقي ته پياوړتيا او قوت بخښلے دے ، چې دې ډول د لفظونو، کلمو او د متضادو کيفيتونو يو ځاے کېدلو د غني خان په دې شعر کښې يو ځانگړے مترنم کيفيت رامنځ ته کړے دے.

هغه شعرونه چې داخلي لفظي موسيقي ئې پياوړې وي د موسيقي د الو سره هم خپله موسيقي په نښه شان څرگندوي ، د غني خان ډېره شاعري د دې خبرې جوت ثبوت دے ، چې د پښتو ژبې پياوړي هنرمند بناغلي سردار علي ټکر ئې دغه داخلي موسيقي د موسيقي د فزيکي الو د اوزونو سره غاړه غړۍ کړې او ټول پښتانه ئې په شوق او مينه سره اوري . حتی له ما څخه يوې خارجي مېرمن چې په پښتو ژبه نه پوهېده خو د غني خان له شعرونو سره ئې مينه درلوده ، غوښتنه اوکړه چې د غني خان هغه شعرونه چې د سردار علي ټکر په اواز کښې دي ورته پيدا کړم .

په لاندې بېتونو کښې (رنگ ، شرنگ ، رنگين) او (ناز ، نياز) د زاید تجنيس د کلمو په راوړلو سره شعر مترنم خاصيت خپل کړے دے:

ږوند به څه قيصه ددې رنگين جهان د رنگ اوکړي
 دا نيمې مړې گوټې به څه ستا د طبعې شرنگ اوکړي
 وچې سپرې شونډې به په څه ناز او نياز اوکړي
 دا غمگينې سترگې به په کومه نشه رنگ اوکړي [6]

يا هم دا لاندې څو بېتونه :

بس بنده دے که مجنون دے که مدهوش دے
 خرڅوونکے اخیستونکے دده هوش دے
 که جومات کښې بس الله الله الله دے
 مېخانه کښې يو اواز د نوش بنوش دے [7]

په پورته ببتونو کښې (مدهوش ، هوش او نوش ، بنوش) د زاید تجنیس کلمې دي ، همدا شان (اخیستونکې ، خرخوونکې) د یوې سجعي څلور څپیزې کلمې دي ، الله الله تکرار هم ځانگړې ځای نیولې دے ، همدارنگه په مېخانه کښې د نوش بنوش او په جومات کښې د الله الله غبرونه د تقابل صنعت جوړوي . چې دې ټولو د شعر پایه خوځنده کړې ده . یا هم دا څو ببتونه لولو :

چې دې وس د بدو نه وي ، څه به تہ څه به دې ښه وي
تو به هله د شرابو چې شراب درته پراته وي
چې بوډا شې خولہ کړشپه ، بیا توبه توبه د څه کې؟
هغه ښه د بدو بد وي، د ناکامه چې تہ ښه کې [8]

د غني خان د (شاعري) تر سرلیک لاندې دغه څو ببتونه گورو چې مترنم کیفیت ئې رامنځ ته کړې دے :

لږ خیال کړه ، لږ تال کړه ، لږ شان د جانان
لږ رنگ کړه ، غورځنگ کړه ، یواہ د ارمان
لږ نور کړه ، لږ نار کړه ، لږ سوز کړه لږ ساز
لږ یار د سپورمی شه د ستورو هم راز
لږ گوټ د کعبې کښې لږ گل د شیراز
لږ باغ لږ باغیچه شه لږ تور بیابان
لږ خیال کړه، لږ تال کړه، لږه شان د جانان [9]

په پورته ببتونو کښې (خیال ، تال) ، (شان، جانان)، (رنگ ، غورځنگ) ، (نور ، نار) ، (سوز ، ساز) متجانسې او مسجعي کلمې دي او د ځینو کانسونانت غبرونو تکرار د شعر موسیقي پیاوړې کړې ده او هم سرې په آسانی سره د دغو کلماتو خوځند حالت محسوسولې شي ، بل ځای غني وائي :

نہ منم نہ منم یاره مرگ انجام د هستی نہ دے
خلاصہدل شراب په جام کښې اختتام د مستی نہ دے
چې ماښام د کومې شپې وي نو د هغې سبا هم وي
چې رڼا وي تیاره هم وي ، چې تیاره وي رڼا هم وي
چې یو نہ وي بل هم نہ وي او که وي نو وي به دواړه
دې دریاب له چپرته شته دے لږې بله یوه غاړه
زر سحره د بهار دي یو ماښام کښې د خزان
شل ځمونه ډک د عطرو یو دانه کښې د ریحان [10]

دې بېتونو ته هم متوجه کېږو :

خوښ مې دي گلونه ، هم ښکارونه او هم اسونه
خوښ مې نر پښتون د زه راوړې پښتنې يم
زه وم په وطن مېن خو تن جلا وطن کړم
زه د سر گل نه شوم هسې زه ترې سپلنې يم [11]

تسميټ چې ځينو شعر پېژندونو د مسجع شعر نوم ورکړې ، هم کله کله د کلام په موسيقي کښې رغنده رول لري ، اوس به د غني خان يو مسجع شعر اولولو او وبه گورو چې دده د شعر موسيقي ئې څه ډول پياوړې کړې ده ، غني وائي :

يو سپرک د گلستان ، بله لاره د زندان
مينځ کښې زه ولاړ حېران ، چې په دې ځم که په دې
يو خوا عېش عشرت سپلونه ، بل خوا کندي کندي غرونه
دې خوا ساز اخوا ويرونه ، اوس په دې ځم که په دې
دلته ښکلې مسکې شونډې ، هلته غم فرياد د کونډې
دا ځاي خوب هغه ځاي منډې ، اوس په دې ځم که په دې
يو دې ډنډ پټ په شين رنگ ، بل دې سيند وهي غورځنگ
دې خوا قبر اخوا جنگ ، اوس په دې ځم که په دې
يو خوا سوې مخ د سکور ، بلخوا خاندي سوځي اور
اخوا تاج دې خو سرتور ، اوس په دې ځم که په دې
دېخوا څښي د زرگي وينې ، اخوا سره شراب د مينې
دلته پروند ئې هلته وينې ، اوس په دې ځم که په دې [12]

په پورته تسميټ يا مسجع شعر کښې ددې ترڅنگ چې هر بېت ئې د سجعي خپلې کلمې (گلستان ، زندان ، حېران - سيلونه ، غرونه ، ويرونه - شونډې کونډې ، منډې - رنگ ، غورځنگ ، جنگ - سکور ، اور ، سرتور - وينې ، مينې ، وينې) لري که اوگورو يو زيروم اواز هم زېروي ، دغه زيروم اواز خپله د موسيقي خوځنده ساز دې . هم دا شان په پورته شعر کښې بې قافيې رديف هم راغلې دې .

په پخوانيو شعرونو کښې تل کوښښ کېده چې قافيه له رديف منځکې حتمي راشي اما په معاصر شعر کښې کله کله رديف د قافيې ځاي نيسي او په ځانگړي ډول د شعر د موسيقي دنده پر غاړه اخلي ، چې د غني خان پورته شعر ئې ښه بېلگه ده او که په بله وېنا ئې اووايو قافيه هم د مترنمو لفظونو له پاره يو پېکر دې ، چې د غني خان د نظم رخت وه زېور ئې

تشکیل کړې، قافیه د نظم په بهرنۍ موسیقۍ کې هم مرسته کوي او هغه جوړوي. قافیه د توریو په اهنګین اوډون رامنځته کېږي، دغه اوډون یوه ځانګړې موسیقۍ رامنځته کوي. نو ځکه خو نیما یو شیخ ((بې قافیې شعر بې هډوکیو سره بولي)) [13] هم دا شان قافیه پر خپل ځانګړي ردم یا موسیقۍ د شاعر تخیل راټولوي او په لفظونو کې یې راغاري، د تودور دو بانویل Theodor Banville په وینا ((قافیه هغه زرین مېخ دے چې د شاعرانو تخیلات تثبیتوي)) [14]

له قافیې سره سره تکرار صنعت چې په شعر کې د موسیقیت په رامنځته کولو کې مهمه ونډه اخلي او په بېلابېلو ډولونو تر سره کېږي لکه: جناس، تشابه الاطراف، ردالصدر، علی العجز، ردالعجز علی الصدر، التزام یا اعنات، او داسې نور ډولونه چې په ټوله کې یې یې په تکرار سره یادولې شو، د شعر په داخلي موسیقۍ کې کارنده ونډه اخلي. د غني خان لاندې بیت ته متوجه کېږو، چې دغه ادبي جوړښتونه یې په کې غاړه غړی کړي دي:

مینه حُسن جوړ کړي بیا پرې شي مئینه مینه

مینه لېونی ده، لېونی ده مینه مینه [15]

په پورته شعر کې چې د مینې تر سرلیک لاندې لیکل شوی، ردالعجز علی الصدر، تجنیس او تکرار غبرګ راغلي، چې د مینې د کلمې ډېر تکرار او بیا د شعر په صدر او عجز کې ځانګړې موسیقۍ زېږولې، چې د شعري موسیقۍ یوه بڼه بېلګه یې بللې شو او دغه ادبي صنعتونه هله ښکلي او حسین وي چې د موسیقۍ او ښکلا په پنځونه کې مرسته اوکړي. په لاندې بیتونو کې هم سجعو او متجانسو کلمو یو ډول مترنم خاصیت رامنځ ته کړی:

امان چې لاړ امان لاړه، د امان له ملکه

روک شو چې روکول یې دښمنان له ملکه

زړه یې خوږېږي نه صبرېږي نه صبرېږي خلقه

په شا شا گوري ځي امان په ډېر ارمان له ملکه [16]

اوس هم د ردالعجز علی الصدر یو بل بیت لولو چې د شعر په موسیقۍ کې یې ونډه اخیستې، او هغه د (خومره) کلمه ده چې د بیت په صدر، عجز او رکن کې تکرار شوی دے.

خومره مینه مستي درکړم ادب خومره؟

خومره تا دلدار جانان کړمه، رب خومره؟ [17]

په دې لاندې بیتونو کې هم د تکرار صنعت په یو بل ډول گورو:

زلفې دې کړې ول ول ول
 ټيک دې کړو پرې وربل وربل
 زه دې کړمه جل بل جل بل
 زلفې دې کړې ول ول ول [18]

تکرار د هنر په ښکلا پېژندنه کې له بنسټيزو مسایلو یو دے. د ستورو سترګونه او د مرغانو د وزرونو حرکات د تکرار او تناوب په برکت ښکلي دي، نا موزون او نا موسيقي او اوزونه چې د تکرار خواره نه لري، د روح د تکلیف سبب کېږي، حال دا چې د باران متناوباً تکرارېدونکي شاخکي روح ته آرام وربخښي، تکرار په نوي او زاړه شعر کې مهمه ونډه لرلې او اصولاً باید د شعر په سبکي ځانګړنو کې اوشمېرل شي. [19]

په شعر کې د یوې سجعي کلمې هم د موسيقي په پیاوړتیا کې مرسته کوي، لکه د غني خان په لاندې بیت کې د جانان، جهان، قربان او غلمان کلمو چې دغه کیفیت رامنځ ته کړې دے:

هغه جانان چې کل جهان ترې قربان
 چې هر جنت حورې غلمان ترې قربان [20]

یا په لاندې بیتونو کې ګورو چې د یوې سجعي کلمو ئې په شعر کې څه ډول موسيقي زېږولې ده:

هر زلمے یوسف وه او همه جهان کنعان وه
 لاس کېنې مې نیولے د بادشاه د لاس فرمان وه [21]

گل ئې د ایران دلبره، سيب که د شېراز ئې؟
 سترګې مهربانې ورې شونډې دلنوازي [22]

لومړي بیت کې (جهان، کنعان، فرمان) او په دوهم بیت کې (سترګې، مهربانې، ورې، شونډې، دلنوازي) پرلپسې راغلو کلمو ځانګړې مترنم کیفیت رامنځ ته کړې دے.

لاندې شعرونه هم لولو:

هم د وترو ګوټ کېنې خو مهینه چادری کېنې
 فرق دې ونه که دلداري او نوکری کېنې
 خدای ګو چې بیلئ ئې د مینو کچری کېنې
 نوے نوے جال په دې جنجال د مشری کېنې [23]

په پورته بېتونو کښې (چادری ، دلداري ، نوکری ، کچری ، مشری) او (جال ، جنجال) د یوې سجعي کلمې دي . په لاندې بېت کښې په ډېرو کلمو کښې د(س) د توري موجودیت یو ځانگړې مترنم حالت رامنځ ته کړې دے ، غني خان وائي :

چې ئې عمر په صحرا وي د خزان نه گيله نه کا
دومره وسومه غمونو چې اوس سوے مې سينه نه کا [24]

يا دا بېت چې وائي :

دا چې ستا سترگو تصوير د مستي واغوست
نوزه جام شومه خيام شوم مست نسکور شوم [25]

يا هم په دې لاندې بېتونو کښې د (ن) د توري ډېر تکرار دغه کيفيت رامنځ ته کړې دے :

بنده نوي رنگ محل کښې نوے نوے جانان غواړي
بيا بان کښې سره گلونه ، توره شپه چراغان غواړي
تل تياره کښې دے روکېږي ، تل رنا کښې هم ږندېږي
دے بچر د تغېر دے ، يو حالت کښې نه ټينگېږي [26]

ترصيع هم د بديعي صنايعو په ډله کښې راځي او د سجعي يو ډول ئې بولي ، چې د شعر په موسيقي کښې ونډه اخلي ، د غني خان لاندې بېتونو ته متوجه کېږو :

اې د گلابونو د گلونو د خندا ربه
اې د اميدونو د خوبونو د رنا ربه
اے د ماښامونو د جامونو د سرور ربه
پت اشنا مئين جانان او نور ، او نور او نور ربه [27]

په لاندې بېت کښې هم د ترصيع ادبي صنعت گورو :

نن انسان شو د انسان د وینو ترے
نن مجنون شو د جانان د وینو ترے [28]

ردیف هم کله کله د موسيقي په پنځولو کښې ځانگړې رول لري ، خو دغه رول هلته په سمه توگه تر سره کولې شي ، چې ردیف خوځنده وي ، دلته د غني خان د يو بېت ردیف ته متوجه کېږو :

د مستې جينې نښه ده بنگرې ډېر ماتوي
چې لږه نوره مسته شي زرگي ډېر ماتوي [29]

په دغه بيت كښې (ډېر ماتوي) د شعر رديف دے او (بنگرې ، زرگي) ئې د قافيې كلمې دي او (مستې ، مسته) اشتقايي كلمو راوړلو هم خپل ځاے نيولے دے او د شعر موسيقي ئې پياوړې كړې ده . په لاندې بيت كښې هم د اشتقاق صنعت گورو:

پروا ئې غني نۀ كړي كه ئې سپك تلي كه دروند
تف! څۀ به دا جهان وي او څۀ تول ددې جهان [30]

په پورته بيت كښې (تلي او تول) اشتقايي كلمې دي ، چې په شعر كښې ئې له ناشعري كلمې (تف!) څخه هم شعري كلمه جوړه كړې ده او ځانگړې ښكلا او موسيقي ئې رامنځ ته كړې ده .
يا په دې بيت كښې د اشتقاق صنعت گورو :

په خندا كښې مې ژړا ده په خفه سترگو خندېږم
وايه وايه لېونيه ! ولې ژاړې چې ژړېږم [31]

په پورته بيت كښې (ژړا ، ژاړې ، ژړېږم) د اشتقاق كلمې دي ، چې په شعر كښې ئې يو ډول موسيقيت پيدا كړے دے . همدا ډول په خفه سترگو خندل ئې يو بل متضاد كېفيت هم رامنځ ته كړے او د شعر ښكلائيږ اړخ ئې تقويه كړے دے .
په لاندې بيتونو كښې د هم سجعو او هم وزنو كلمو او د ځينو كلمو تکرار شعر ته ځانگړې موسيقي ورکړې چې لولو ئې :

چې مستي وے او ځواني وے او جانان وے او ډك جام
ډېر گلونه لږ ياران او غمگين غوندې ماښام
عشق څۀ اور وي او څۀ نور وي زړۀ لمبې لكه تنور وي
په دې ژوند به زۀ ورځار كړم جنتونه ستا تمام [32]

بنده نوي رنگ محل كښې نوے نوے جانان غواړي
بيا بان كښې سرۀ گلونه ، توره شپه چراغان غواړي
تل تيارۀ كښې دے روکېږي ، تل رڼا كښې هم رڼدېږي
دا بچرے د تغېر دے يو حالت كښې نۀ ټينگېږي [33]

يا دا بېتونه چې غني وائي :

زۀ یم زۀ یم رنگ سرور او شرنگار زۀ یم
د جانان سترگو کښې مړاوې خمار زۀ یم [34]

په پورته بېت کښې د تکرار او ردالعجز علی الصدر د صنعتونو تر څنګ د (ر) د توري ډېر تکرار موسیقي زېږولې ده . د غني خان یو بل نظم چې د متجانسو او هم سجعو کلمو راوړل او د (ک) کانسونېت غږ په کښې د شعر موسیقي پیاوړې کړې ده ، لولو:

د هشنغر مغرور ملنگ
په نوم غني په جېب لپنگ
سترګې د پیش خرئې رنگ
مدام لیکي اړنگ دورنگ
د خپل جهانہ ، ځانه تنګ
تل اوسي د ځان سره په جنګ
د هشنغر مغرور ملنگ [35]

په لاندې بېت کښې د تکرار ادبي هنري صنعت گورو :

حسن حسن لټومه ، که په غروي که په سمه
زۀ په مینه مینه پا یم ، بې د مینې مرمه مرمه [36]

په دې بېتونو کښې د یوې سجعي کلمې راغلې دي :

او فطرت حېران خفه شو چې ددې خاورې مجبور ئې
ځان جوړوونکې ، وړانوونکې ، ځان لیدونکې سر پیدا شو [37]

په لاندې نظم کښې تکرار ، سجعي ، تجنیس د شعر لفظي موسیقي پیاوړې کړې ده :

بس دے بس که لېونیه ، دا د ولې ولې باب
جام که ډک سترګې که پټې ، ټنگوه دې خوږ رباب
ورنزدې شه ورنزدې شه ، چې د یار شونډې شکرې
رو په مینه مینه اوکړي ، دوه خوږې خوږې خبرې
تورې سترګې ئې بلېږي لکه شمعي د معراج
دغه سرو سترگو کښې اور دے ، اور دے هم د اور علاج
په سرو گوتو کښې جنت دے که دوزخ دے که بقا ده
اوئې سوځوه سوځه خاندہ خاندہ ، ژاړه ژاړه دا دنیا ده [38]

۴ پایله

کلاسیکو شعر پېژندونکو شعر او نظم له وزن او اهنګ سره تړلې وه او موزون کلام به ئې باله، خو اوسنیو شعر پېژندونکو د شعر د اهنګ او موسیقي بحث پراخ کړې دے او تر ظاهري وزن او اهنګ وړ هاخوا ئې په کښې کناري موسیقي، داخلي موسیقي او معنوي موسیقي هم شامله ده. مونږ په خپله دې لیکنه کښې د غني خان د شعر په داخلي موسیقي خبرې او کړې او دا مو خپرلې ده چې غني خان د خپل شعر داخلي موسیقي ته خومره متوجه وه چې په پایله کښې دا وئیلے شو چې د پښتو ژبې د معاصر شعري بهیر دغه ځلانده ستوري، چې د ښه شعر په روح پوهېده، په دې هم پوهېده چې ښه شاعري څنگه وي، د شعر د ښکلا او زړه رابښکون نڅښې کومې دي او خپل شعر څنگه د هنر لوړې پورې ته اوسوي. د غني خان لټون (کلیات) په سلګونو داسې بېلګې لري چې د شعر د هنري اړخ ښه ترجماني کولے شي، د غني د شعر نور هنري اړخونه هم ډېر زیات دي چې دلته ئې په ټولو خبرې نه دي شوې، یواځې د هغه د شاعرۍ په داخلي موسیقي لنډ بحث شوی.

حوالې

- [۱] محمد اکبر کرګر، غني د شګو په محل کې، د سید اضعر هاشمي سریزه، دویم چاپ، هاشمي خپرندویه ټولنه، جلال اباد، ۱۳۹۵ ل کال، ۶ مخ.
- [۲] شفيعی کدکنی، محمدرضا (۱۳۷۳) موسیقي شعر، چاپ چهارم، تهران، آگاه ۳۹۱ - ۳۹۳ مخونه
- [۳] غني خان، لټون (کلیات) د محمد زبیر حسرت په زیار، یونیورسټي بک اېجنسي، خېبر بازار، جدون پرنټینګ پریس، پېښور، ۲۰۰۵ م کال، ۲ مخ.
- [۴] همدغه، ۷۰۳ - ۷۰۴ مخونه.
- [۵] همدغه، ۳۶۶ مخ.
- [۶] همدغه، ۷۹ مخ.
- [۷] همدغه، ۵۰۹ مخ.
- [۸] همدغه، ۷۲۳ مخ.
- [۹] همدغه، ۵۷۴ مخ.

- [۱۰] همدغه، ۷۰۰ مخ .
- [۱۱] همدغه، ۲۴۶ مخ .
- [۱۲] همدغه، ۵۷۵ مخ .
- [۱۳] شفیعی کدکنی، محمدرضا (73) موسیقی شعر، ۸۲ مخ .
- [۱۴] همدغه، ۳۰۰ مخ .
- [۱۵] غني خان، لټون ۶۴۵ مخ .
- [۱۶] همدغه، ۲۹ مخ .
- [۱۷] همدغه، ۵۱۵ مخ .
- [۱۸] همدغه، ۲۶ مخ .
- [۱۹] ډاکټر سيروس شميسا، نگاهي تازه به بديع، ۸۹ مخ .
- [۲۰] غني خان، لټون، ۷ مخ .
- [۲۱] همدغه، ۱۷ مخ .
- [۲۲] همدغه، ۱۹ مخ .
- [۲۳] همدغه، ۶۹ مخ .
- [۲۴] همدغه، ۱۳ مخ .
- [۲۵] همدغه، ۳۲ مخ .
- [۲۶] همدغه، ۲۲۰ مخ .
- [۲۷] همدغه، ۷۸ مخ .
- [۲۸] همدغه، ۵۳۱ مخ .
- [۲۹] همدغه، ۸۳ مخ .
- [۳۰] همدغه، ۸۶ مخ .
- [۳۱] همدغه، ۴۹۷ مخ .
- [۳۲] همدغه، ۲۱۹ مخ .

- [۳۳] همدغه، ۲۲۰ مخ .
- [۳۴] همدغه، ۲۴۳ مخ .
- [۳۵] همدغه، ۲۷۹ مخ .
- [۳۶] همدغه، ۳۲۴ مخ .
- [۳۷] همدغه، ۳۲۸ مخ .
- [۳۸] همدغه، ۵۰۳-۵۰۴ مخونه .